

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

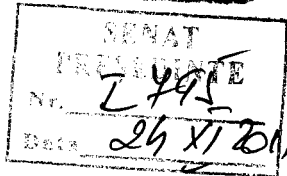
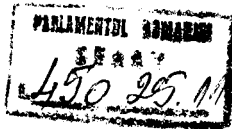
I.G.
Rog
no numere
25. 11. 2011
Ru

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40,
România

Telefon: (+40-21) 313 25 31
Internet : <http://www.ccr.ro>

Fax: (+40-21) 312 54 80
E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr. 1399A/2011

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ
 Nr. **6458.** / **24-11-2011**

SENATUL ROMÂNIEI
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Lusobol

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(1) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de un număr de 84 de deputați aparținând grupului parlamentar al Partidului Social Democrat și 59 de deputați aparținând grupului parlamentar al Partidului Național Liberal cu privire la neconstituționalitatea Legii Asistenței Sociale.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 7 decembrie 2011, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 14 decembrie 2011.

P. A. D. S.
PRESEDINTE
Augustin ZEGREAN

105.1399 A/2011

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ
Nr. 6447 / 24 -11- 2011

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

Cabinet Secretar General

București, 24. XI. 2011
Nr. 59/5517

Domnului

**AUGUSTIN ZEGREAN
Președintele Curții Constituționale**

Stimate domnule președinte,

În temeiul dispozițiilor art.15 alin.(1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, vă trimitem alăturat sesizarea formulată de un număr de 84 deputați aparținând Grupului Parlamentar al Partidului Social Democrat și 59 deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal, referitoare la neconstituționalitatea Legii Asistenței Sociale.

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

GHEORGHE BARBU

51/5516 / 24.XI.2011

Parlamentul României
Camera Deputaților

București,

GRUP PARLAMENTAR	
PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL	
Nr.	15 / 493
20. 11. Luna	11. Ziua 24.

Către

Sep. Legislativ
Adresa ale tronului
la Curtea Constituțională

Secretarul General al Camerei Deputaților
Domnul Gheorghe Barbu

Domnule Secretar General,

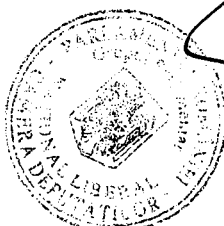
În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituția României, respectiv ale art. 11 alin. (1) paragraf A lit. a) și ale art. 15 și următoarele din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale republicată, vă înaintăm **Sesizarea** Grupurilor Parlamentare ale Partidului Național Liberal și Partidului Social Democrat referitoare la neconstituționalitatea unor prevederi din **Legea asistenței sociale**, adoptată în ședința Camerei Deputaților la data de 22 noiembrie 2011.

Lider Grup parlamentar PNL

Lider Grup Parlamentar PSD

Călin Popescu Tăriceanu

Mircea Dușa

DOMNULUI AUGUSTIN ZEGREAN
PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Stimate domnule Președinte,

În temeiul art. 146 lit. a) din Constituția României și al art. 15 alin. 2 din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, deputații înscriși pe lista anexată formulează prezenta

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

a Legii Asistenței Sociale, adoptată de Camera Deputaților în calitate de cameră decizională pe data de 22.11.2011 și tacit de către Senat, în calitate de cameră de reflecție.

I. Încălcarea art. 1, alin. 3 și art. 47 din Constituția României
--

ART. 1

Statul român

(3) România este stat (...) social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.

Art. 47: Nivelul de trai

„(1) Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.

(2) Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege. Cetățenii au dreptul și la măsuri de asistență socială, potrivit legii”.

Încă din expunerea de motive a legii contestate se desprinde premisa care a stat la baza întregii filosofii a acestei legi: statul nu este responsabil de bunăstarea fiecărui individ. Cu alte cuvinte cheltuielile publice sociale sunt nefirești, deoarece bunăstarea este responsabilitatea indivizilor și a familiilor lor, iar nu a statului. „Responsabilitatea statului este aceea de creare de oportunități egale și, în subsidiar, de acordare de beneficii și servicii

responsabilitatea indivizilor și a familiilor lor, iar nu a statului. „Responsabilitatea statului este aceea de creare de oportunități egale și, în subsidiar, de acordare de beneficii și servicii sociale adecvate situației persoanei/familiei și nu de compensare a sarcinilor specifice acesteia.” (expunere de motive pag. 3)

Deși statul social este produsul societății moderne, fiind o realitate socială și nu o viziune ideologică, legea contestată dorește „modernizarea statului” prin renunțarea la unele dintre atribuțiile sale și anume cele capabile să asigure prin serviciile publice și asigurările sociale bunăstarea socială.

Într-un proces continuu de reglementare în domeniul protecției sociale guvernul amestecă:

- **drepturi de asigurări sociale (pensii);**
- **drepturi de asigurări de șomaj;**
- **drepturi de asigurări de sănătate;**
- **drepturi reparatorii (veterani, revoluționari, deținuți politici);**
- **drepturi auxiliare celor salariale pentru susținerea categoriilor socioprofesionale**

cu prestațiile sociale așa cum sunt definite în legea 47/2006, privind sistemul național de asistență socială.

Guvernul identifică 202 drepturi de natură socială. Evident nu menționează că din totalul acestor 202 drepturi majoritatea sunt drepturi constituționale, care se bazează pe contributivitate, iar din totalul acestora statul cheltuie doar 2,86% din PIB în 2010 pentru prestațiile sociale. Previziunile guvernului până în 2013 sunt destul de clare în sensul scăderii acestor cheltuieli de asistență socială la 2,08% din PIB în anul 2013.

Scopul modificării legii este scăderea cheltuielilor bugetare cu asistența socială și nu combaterea sărăciei, în condițiile în care, din 2004 până în 2011, indicele sărăciei a cunoscut o evoluție ce culminează în acest an cu un maxim istoric în perioada post decembristă. Deși 46% din populație se află în categoria oamenilor săraci conform Eurostat, guvernul menține aceeași politică de suprimare a cheltuielilor sociale fără a veni cu alternative.

Deși numărul celor săraci s-a dublat din 2004 până în 2011 (de la 23% în 2004 la 46% în 2010), la baza acestei legi rămâne aceeași mentalitate contabilă de reducere a cheltuielilor și nu una deschisă rezolvării problemei sărăciei.

În raport cu Uniunea Europeană, în care media UE27 este de 5% din PIB pentru asistență socială, în România nu doar că sunt cele mai mici cheltuieli din UE, anume 2,86% din PIB, dar se dorește chiar reducerea acestor cheltuieli.

Dacă România este pe penultimul loc la sărăcie în UE, va fi ultima la cheltuieli cu asistența socială.

Considerăm că prin filozofia și prin prevederile concrete ale legii (iar aici ne referim, în special, la acele prevederi prin care familia este principala entitate responsabilă de bunăstarea socială, iar nu statul, și la acele prevederi atât de vag formulate, întrucât, în fapt sunt inapte să asigure garantarea drepturilor, motiv pentru care legea este golită de scopul pentru care este adoptată) **sunt golite de conținut, lăsate fără niciun fel de efecte juridice principiile constituționale enumerate mai sus: statul social și dreptul la măsuri de asistență socială.**

II. Încălcarea art. 16 din Constituția României

Art. 16: Egalitatea în drepturi

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.

(4) În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în autoritățile administrației publice locale.”

Art. 14 din Lege contravine flagrant cu aceste prevederi constituționale, întrucât condiționează stabilirea ISR în funcție de „tipul de familie”, în timp ce Constituția României nu face distincție între diferite tipuri de familie.

ART. 14 „(1) Nivelurile, respectiv cuantumul beneficiilor de asistență socială, se stabilesc în raport de indicatorul social de referință, prin aplicarea unui indice social de inserție.

(2) Indicatorul social de referință (ISR) reprezintă unitatea exprimată în lei la nivelul căreia se raportează beneficiile de asistență socială, suportate din bugetul de stat, acordate atât în vederea asigurării protecției persoanelor în cadrul sistemului de asistență socială, cât și în vederea stimulării persoanelor beneficiare ale sistemului de asistență socială, pentru a se încadra în muncă.

(3) Valoarea indicatorului social de referință este cea prevăzută de Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare.

(4) **Indicele social de inserție (ISI)** este coeficientul de multiplicare aplicabil indicatorului social de referință și **se stabilește în raport cu tipul de familie**, precum și cu scopul beneficiului de asistență socială.

(5) Nivelul beneficiilor de asistență socială cumulate de o persoană singură sau, după caz, de o familie nu poate depăși un coeficient raportat la valoarea indicatorului social de referință. Coeficientul se stabilește anual prin hotărâre a Guvernului, în funcție de tipul familiei și al beneficiilor de asistență socială la care aceasta sau membrii acesteia, respectiv persoana singură, au dreptul.”

Prin urmare, legiuitorul a lăsat la arbitriul instituțiilor publice atât **definirea** sintagmei tip de familie, cât și **acordarea beneficiilor sociale** în funcție de acest criteriu neconstituțional.

II. Încălcarea art. 50 din Constituție

Art. 50 Persoanele cu handicap se bucură de protecție specială. Statul asigură realizarea unei politici naționale de egalitate a șanselor, de prevenire și de tratament

ale handicapului, în vederea participării efective a persoanelor cu handicap în viața comunității, respectând drepturile și îndatoririle ce revin părinților și tutorilor.

Secțiunea III dedicată asistenței sociale a persoanei cu dizabilități din acest Proiect de Lege elimină orice urmă de egalitate de șanse între aceste persoane și cetățenii României aflați în deplină capacitate psiho-fizico-senzorială, reprezentând un act de discriminare revoltător și o tentativă de aservire a persoanelor cu dizabilități față de serviciile vagi sau inexistente ale autorităților și față de bunul plac al familiei.

*Manifestul Dizabilității în România, document din 2003 al Consiliului Național al Dizabilității, recunoscut de Uniunea Europeană, definește astfel fenomenul la care ne referim: **Dizabilitatea reprezintă afectarea uneia sau a mai multor funcții esențiale ale ființei umane, de natură să diminueze libertatea de expresie sau de acțiune a acesteia. În cazul persoanelor cu dizabilități, exercitarea drepturilor omului trebuie să conducă la eliminarea integrală sau la reducerea incidenței dizabilității, în funcție de caracterul și gradul acesteia, de activitatea asumată de subiect, etc. Oamenii sunt ființe morale, deci libere și responsabile, având prin urmare puterea de a-și depăși handicapul.***

Rezultă din definiția de mai sus că societatea are obligația de a asigura, prin măsuri specifice, independența persoanelor cu dizabilități, eliminând barierele fizice și de mentalitate care le stau în cale, favorizându-le deplina dezvoltare a personalității. Proiectul cadru al Legii Asistenței Sociale din România contrazice integral aceste principii și, în plus, încalcă flagrant convenția ONU, privind drepturile persoanelor cu dizabilități, adoptată la New York de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 13 decembrie 2006, devenită lege internă în țara noastră prin promulgarea ei de către președintele României prin Decretul 1.101 din 10 noiembrie 2010, care a intrat în vigoare pe 26 noiembrie 2010.

Dat fiind faptul că în țara noastră Convenția ONU menționată a devenit act normativ intern, autoritățile au obligația de a modifica legislația referitoare la persoanele cu dizabilități, punând-o în acord cu prevederile Convenției ONU.

Această legislație se referă la drepturi fundamentale, astfel încât, dacă reglementarea internațională este mai favorabilă, se va aplica cu prioritate asupra celei interne.

Totodată, proiectul de Lege nu ține seama de evidența faptului că asistența socială pentru populația generală a unui stat nu coincide cu asistența specială și specializată în funcție de tipul de dizabilitate, care trebuie acordată persoanelor cu acest fel de probleme existențiale.

Vom ilustra mai jos cu o trecere în revistă a textelor de lege operante fără ca această menționare să aibă pretenția că ar fi exhaustivă:

Convenția ONU pentru drepturile persoanelor cu handicap ratificată și de țara noastră definește în art. 1, de altfel apropiat și de definiția din legislația noastră, că persoanele cu handicap (dizabilități) sunt acele persoane care au deficiențe fizice, mintale, intelectuale sau senzoriale de durată care, în interacțiune cu diverse obstacole pot îngreuna participarea lor deplină și efectivă în societate, în condiții de egalitate cu ceilalți, precizând clar la art. 19 că Statele Parte la această Convenție recunosc dreptul egal al tuturor persoanelor cu handicap de a trăi în comunitate, cu șanse egale cu ale celorlalți, și vor lua măsuri eficiente și adecvate pentru a se asigura că persoanele cu handicap se bucură pe deplin de acest drept și de deplina integrare în comunitate și participare la viața acesteia.

Remarcăm așadar că problema pe care o pune un handicap persoanei care îl suferă este faptul că i se îngreunează și limitează acesteia participarea deplină și efectivă în

societate, în condiții de egalitate cu ceilalți și ca legislația specifică urmărește să înlăture nediscriminatoriu această limitare.

Rezultă pe cale de consecință, că astfel de persoane necesită din partea societății, așa cum prevede art. 2 al (1) din legea 448/2006, măsuri de protecție în sprijinul recuperării, integrării și incluziunii sociale, aceiași lege statuând la art. 3 principiul prevenirii și combaterii discriminării, explicitat la art. 6 unde se prevede că persoanele cu handicap beneficiază de dreptul la asistență socială, respectiv servicii sociale și prestații sociale, și. că conform art 7., în baza principiului egalizării șanselor, autoritățile publice competente au obligația să asigure resursele financiare necesare și să ia măsuri specifice pentru ca persoanele cu handicap să aiba acces nemijlocit și neîngrădit la servicii **fără a se face vreo deosebire în funcție de mărimea veniturilor acestora .**

În același timp însăși **Legea asistenței sociale** pe care o discutăm, specifică la **art.5** că sistemul național de asistență socială se întemeiază și pe principiul nediscriminării în orice situație, în lege fiind enumerate o mulțime de cazuri particulare, printre care și categoria socială, care, desigur, că ar crea o deosebire între persoane și din punct de vedere al venitului, ceea ce ne conduce **la certitudinea** că venitul diferit al persoanelor cu dizabilități nu pot constitui motiv de discriminare din punctul de vedere al protecției sociale. Același **art.5** prevede și principiul egalității de șanse, conform căruia beneficiarii, fără nici un fel de discriminare, au acces în mod egal la oportunitățile de împlinire și dezvoltare personală, dar și la măsurile și acțiunile de protecție socială, **trimiterea la nivelul veniturilor nefiind în niciun fel făcută, aici la nivelul principiilor generale,** căci nu se îndrăznește așa ceva, ci făcându-se, după cum am arătat, la nivelul aplicării concrete de fapt o aplicare prin anulare a acestor principii (art 80 și art 82).

Sușinem că o persoană cu venituri mai mari nu poate fi discriminată de o persoană cu venituri mai mici și cu același tip de handicap, între venit și compensarea socială a handicapului nefiind nicio legătură.

Desigur că solicitarea de asistență socială o face persoana cu handicap sau cei în drept să o facă în numele persoanei și nu constituie o obligație, ci doar un drept așa că este și posibil și probabil ca persoane cu handicap, dar cu situații materiale bune, să nu apeleze la protecția pe care le-o oferă legea și pe care preferă să și-o procure personal contra cost, dar aceasta este o opțiune și deci este voluntară, dreptul în niciun caz neputând fi desființat în funcție de criteriul venit .

Subliniem că nu persoanele cu handicap sunt responsabile de declanșarea crizei economice și nu ele sunt acelea pe seama cărora să se achite factura crizei.

III. Legea privită în ansamblul ei este neconstituțională.

Prin actul contestat, legiuitorul urmărește, în fapt, restrângerea drepturilor fundamentale; scopul real al legii este scăderea cheltuielilor bugetare cu asistența socială, și nu combaterea sărăciei (în condițiile în care indicele sărăciei a cunoscut o evoluție ce a ajuns în acest an la un maxim istoric în perioada de după 1989).

Restrângerile drepturilor fundamentale enumerate mai sus nu pot fi justificate prin prisma art. 53 din Constituția României, dat fiind că nu îndeplinesc criteriile prevăzute de norma constituțională menționată.

Motivele reale pentru luarea măsurilor prevăzute de lege (criza economică, cuantumul ridicat al cheltuielilor publice etc.), nu sunt anume reglementate de art. 53 din Constituție și, în niciun caz, nu pot fi asimilate situațiilor excepționale menționate de textul legii fundamentale apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

Precizăm că, în jurisprudența sa, Curtea europeană a decis că atunci când vine vorba despre măsuri derogatorii, cu caracter excepțional, statul trebuie să acționeze astfel încât să fie protejate valorile enumerate de art. 15 din Convenție și nu o oarecare utilitate publică (Cauza Lawles contra Republica Irlanda).

VI. Încălcarea jurisprudenței Curții Constituționale și a standardelor CEDO privind previzibilitatea și accesibilitatea legii.

Lipsa de accesibilitate și previzibilitate a dispozițiilor legale este din ce în ce mai des invocată în fața Curții Constituționale, care s-a pronunțat, într-o serie de cauze, asupra încălcării acestor exigențe.

Astfel, în control *a priori*, prin **Decizia nr.453/200827**, constatând neconstituționalitatea Legii pentru modificarea Legii nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, Curtea a reținut că modificările propuse de legiuitor sunt **imprecise și inadecvate**. Curtea a constatat că „*în condițiile în care prin legea criticată sunt reglementate măsuri excesive, insuficient elaborate, uneori imposibil de realizat, dar cu efect evident neconstituțional, este necesară înlăturarea acestora*”.

Tot astfel, prin **Decizia nr. 710/2009**, Curtea, făcând trimitere în mod expres la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la **cerințele de accesibilitate și previzibilitate a normei juridice**, a constatat neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici reținând, printre altele: „*legea examinată, prin modul deficitar de redactare, nu corespunde exigențelor de tehnică legislativă specifice normelor juridice*”.

Legea asistenței sociale este redactată în mod deficitar, insuficient elaborată, date fiind numeroasele articole subiective, generice și imprecise.
Dintre acestea, amintim următoarele (cu mențiunea că enumerarea nu este limitativă):

- a) **Art. 32 (1)** instituie o noțiune insuficient determinată de „**ajutor semnificativ**”: „*Serviciile de îngrijire personală se adresează persoanelor dependente care (...), necesită ajutor **semnificativ** pentru a realiza activitățile uzuale ale vieții de zi cu zi*”. Astfel, este imposibil de apreciat cui se adresează norma juridică, la latitudinea cui stă aprecierea nivelului de la care ajutorul devine semnificativ.
- b) **Art. 56. (1)**: „*Principalele categorii de servicii sociale având drept scop exclusiv prevenirea și combaterea sărăciei și riscului de excluziune socială sunt adresate persoanelor și familiilor fără venituri sau cu **venituri reduse**, persoanelor fără adăpost, victimelor traficului de persoane, precum și persoanelor private de libertate. (2) Familiile și persoanele singure fără venituri sau cu **venituri reduse** pot beneficia de o gamă diversificată de servicii sociale adaptate nevoilor individuale, cum ar fi servicii de consiliere și informare, servicii de inserție/reinserție socială, servicii de reabilitare și altele asemenea.*

Noțiunea de **venit redus** nu apare printre termenii și expresiile definite la art. 6. Mai mult decât atât, modul deficitar de redactare reiese din această nouă sintagmă imprecisă, arbitrară și inadecvată, contrar jurisprudenței citate. Reiterarea acestei sintagme face ca legea să devină imprecisă în integralitate.

- c) **Art. 60 (1)** „*Pentru **persoanele care trăiesc în stradă** serviciile sociale se acordă gratuit sau, după caz, contra unei **contribuții modice** din partea beneficiarului. (2) **Calculul și nivelul contribuției beneficiarului, prevăzute la alin. (1), se stabilesc de către furnizorul public sau privat care administrează serviciile**”.*

Și de această dată, este imposibil de apreciat cum se va realiza aprecierea nivelului la care contribuția este **modică**. Subliniem contradicția evidentă între persoana aparținând unui **grup vulnerabil**, care totodată **trăiește în stradă** și impunerea către aceasta a unor obligații pecuniare (modice).

d) **Art.14**

Introducerea unui sistem de definire a cuantumurilor beneficiilor sociale în raport de indicatorul social de referință (ISR), prin aplicarea unui coeficient de echivalență (CE). Coeficientul de echivalență stabilit în raport de tipul de beneficiar și de natura beneficiarului social acordat este denumit indice social de inserție (ISI). Dacă definirea CE și a ISI se va face în legi ulterioare, ISR este cel mai definit (total ARBITRAR!) în Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj, la valoarea de 500 lei. Această valoare nu este stabilită în raport de un indicator care să reflecte sărăcia, excluderea socială, adâncimea sărăciei, sărăcia monetară sau alt indicator recunoscut. Este necesară definirea în această lege a ISR în raport de situația socială și în legătură cu un indicator social, nu raportarea la o altă lege, specială. Tot în art. 14, alin. 5, se introduce plafonarea cuantumului beneficiilor cumulate pe care le poate primi un beneficiar, persoană sau familie. Este necesară definirea clară a coeficientului prin care se operează plafonarea și raportarea sa la un indicator social recunoscut.

Art. 50 (2):

„ (2) În urma evaluării complexe se elaborează un plan individualizat de îngrijire și asistență care, pentru a fi eficient și implementabil, trebuie să țină cont de aspecte privind:

- a) **motivația persoanei** sau a reprezentantului legal al acesteia de a **solicita** autorităților statului asistență și îngrijire;
- b) motivația persoanei de a participa activ la programele, măsurile de intervenție și serviciile sociale recomandate;
- c) **consecințele negative asupra persoanei în cazul neacordării serviciilor sociale necesare;**
- d) **percepția proprie privind capacitatea funcțională, performanțele și resursele;**
- e) capacitatea rețelei informale constituită din persoanele prevăzute la art. 52 alin. (2) lit. b) de a acorda servicii sociale;
- f) nevoile de suport ale personalului de asistență și îngrijire formală și informală;
- g) **existența serviciilor sociale în comunitate, modul în care acestea pot răspunde nevoilor persoanei, precum și posibilitatea de acces a beneficiarului la serviciul respectiv.**

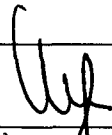
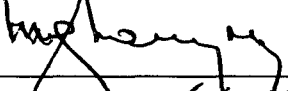
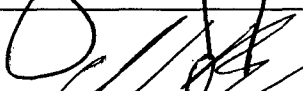
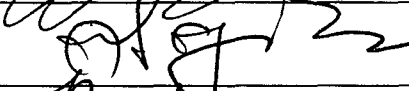
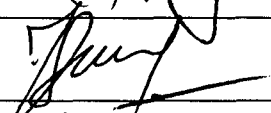
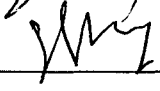
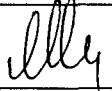
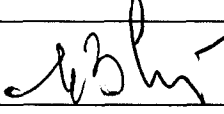
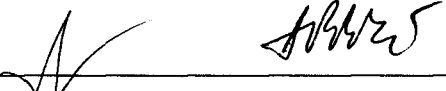

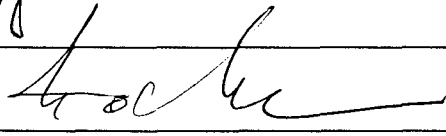

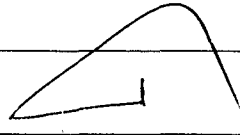

În acest caz, restrângerea drepturilor garantate se face prin instituirea unor **criterii subiective** pentru efectuarea evaluării complexe.

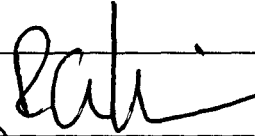
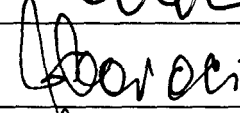

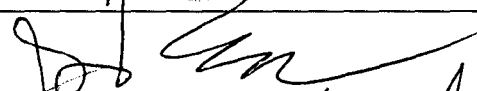
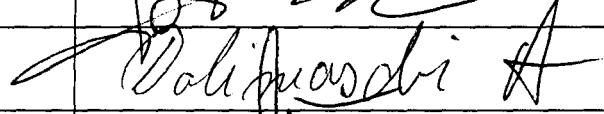

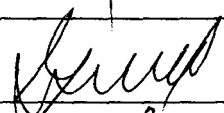
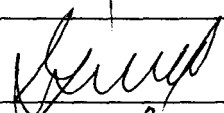
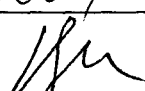
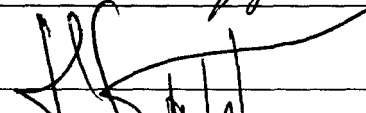
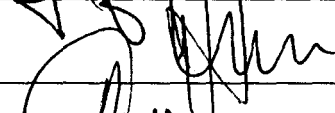
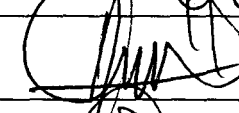
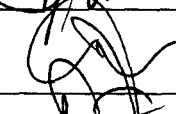

Ne întrebăm retoric ce relevanță poate avea motivația (și cum o definim, dat fiind că aceasta este o noțiune diferită de solicitarea propriu-zisă) în elaborarea planului individualizat de reinsertie socială. În plus, o posibilă inexistență/existență redusă de consecințe negative prevăzute la punctul c), nu poate constitui motiv pentru neacordarea beneficiilor, așa cum urmărește legiuitorul.

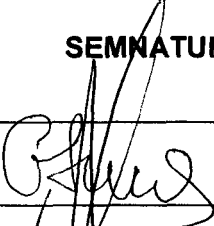
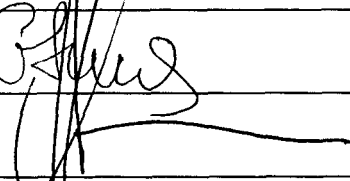
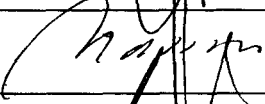
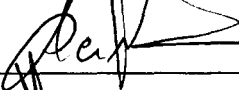

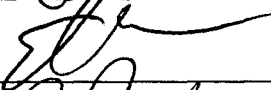
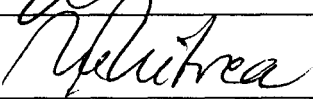
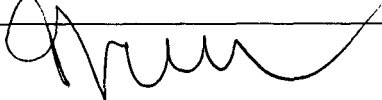
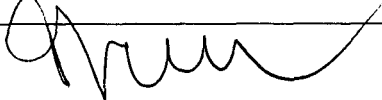

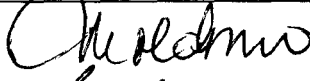
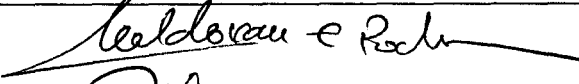
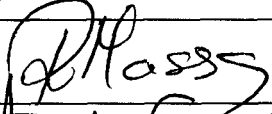

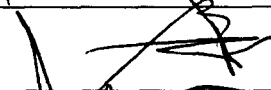

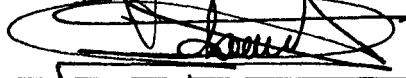
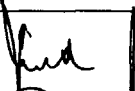
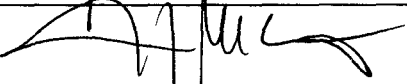
Considerăm că punctul g) instituie posibilitatea neacordării serviciilor reglementate, în cazul în care: i) *acestea nu există în comunitate (?); ii) acestea nu pot răspunde nevoilor persoanei (posibilitate aberantă, cât timp statul este obligat prin Constituție să răspundă tuturor acestor nevoi), sau iii) beneficiarul nu poate avea acces la serviciul respectiv (de ce? – criteriile sunt insuficient elaborate, încălcând vădit principiul accesibilității legii).*

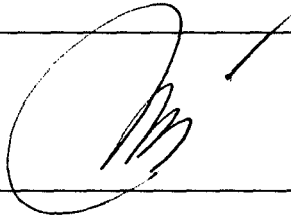
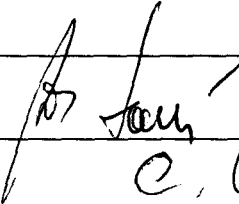
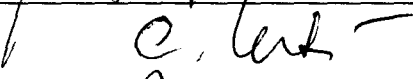
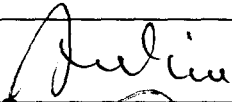

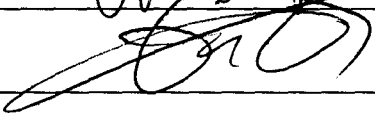
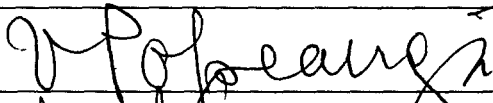

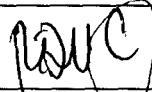
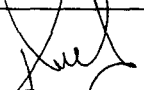
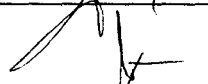
Ca atare, față de cele învederate, vă rugăm să constatați că această lege **este, în integralitatea ei, NECONSTITUȚIONALĂ.**

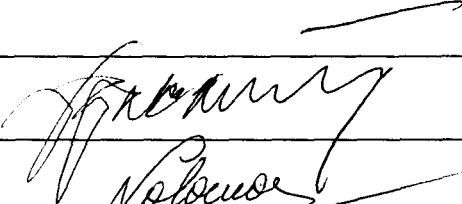
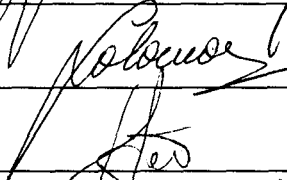
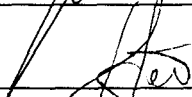
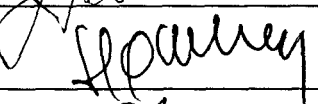

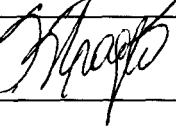
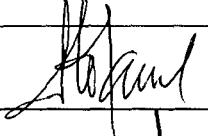
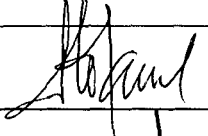

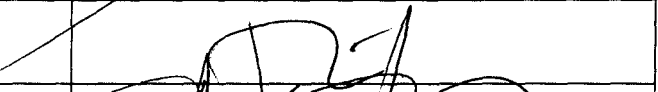

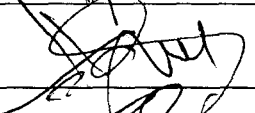
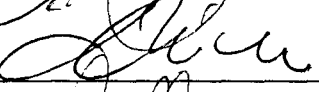

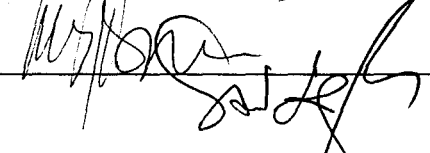
LISTA DE SEMNATURĂ ALE MEMBRILOR PSD PENTRU SEDIINTE
 LA CURTEA CONSTITUȚIONALĂ APUINĂ LEGII ASISTENȚEI SOCIALE

Nr. crt.	NUME ȘI PRENUME	SEMNATURA
1.	ANA Gheorghe	
2.	ANTOCHI Gheorghe	
3.	BĂNICIOIU Nicolae	
4.	BEJINARIU Eugen	
5.	BLEOTU Vasile	
6.	BOABES Dumitru	
7.	BOBES Marin	
8.	BRĂTIANU Matei-Radu	
9.	BURCĂU Doina	
10.	BURNEI Ion	
11.	CĂLIN Ion	
12.	CHIRITĂ Dumitru	
13.	CHISĂLITĂ Ion Narcis	
14.	CINDREA Ioan	
15.	CIOCAN Gheorghe	

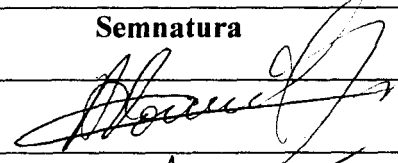
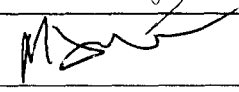
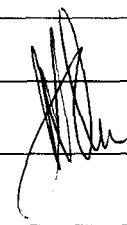
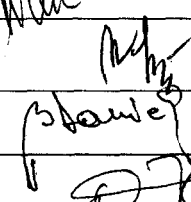
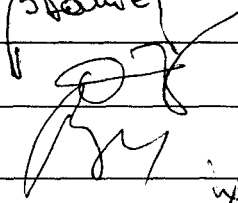
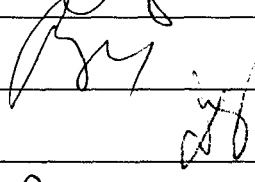
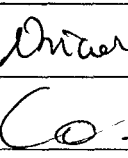
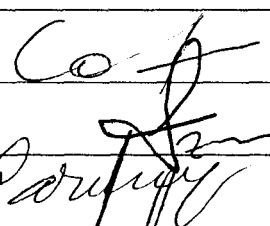
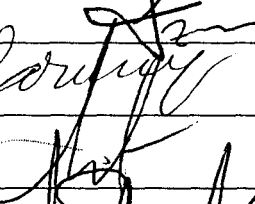
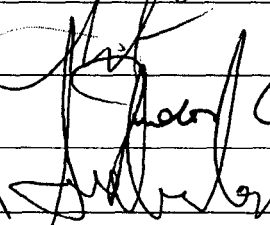
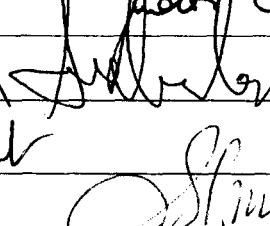
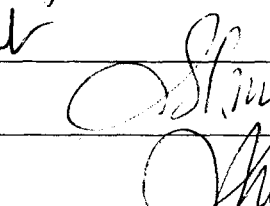
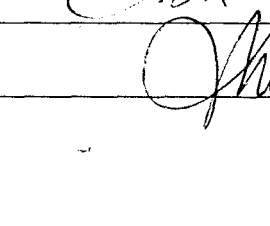

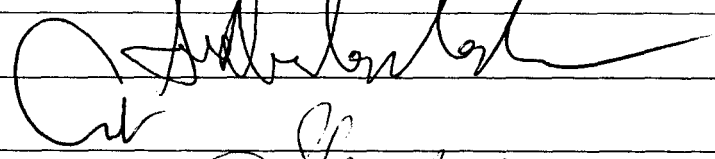
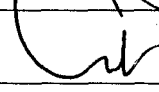
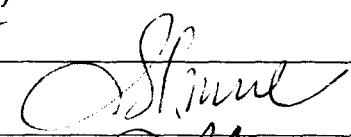
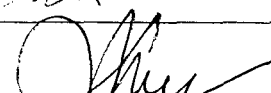
Nr. crt.	NUME ȘI PRENUME	SEMNATURA
16.	COCLICI Radu Eugeniu	
17.	COVACI Dorel	
18.	CRISTEA Victor	
19.	DAMIAN Ioan	
20.	DOLINEASCHI Andrei	
21.	DRĂGHICI Mircea Gheorghe	
22.	DRĂGHICI Sonia Maria	
23.	DUMITRACHE Ileana-Cristina	
24.	DUMITRESCU Cristian-Sorin	
25.	DUMITRU Ion	
26.	DUSA Mircea	
27.	GEORGESCU Filip	
28.	GHIVECIU Marian	
29.	GLIGA Vasile Ghiorghe	
30.	GRAMA Horia	
31.	HREBENCIUC Viorel	
32.	IANCU Iulian	
33.	IORDACHE Florin	
34.	ITU Cornel	
35.	JIPA Florina-Ruxandra	

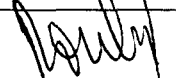
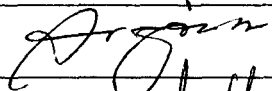
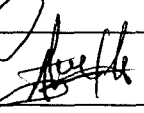
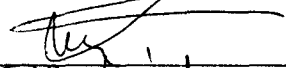
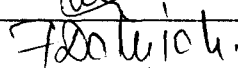

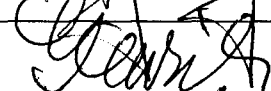
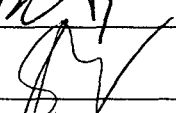
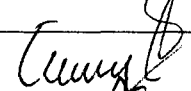
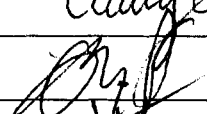
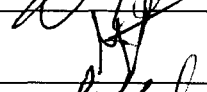
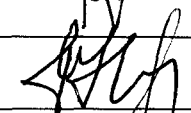
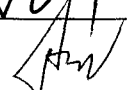
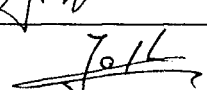
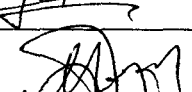
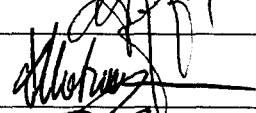
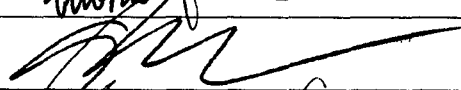
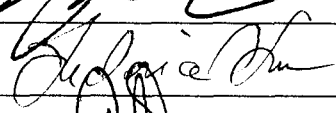

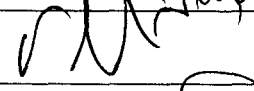
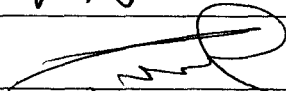
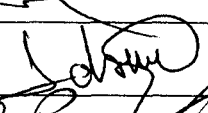

Nr. crt.	NUME ȘI PRENUME	SEMNATURA
36.	LUCA Ciprian Florin	
37.	LUP Silvestru- Mircea	
38.	MACALEȚI Costică	
39.	MANDA Iulian Claudiu	
40.	MARINESCU Antonella	
41.	MARTIN Eduard-Stelian	
42.	MITREA Manuela	
43.	MOCANU Adrian	
44.	MOCANU Vasile	
45.	MOCIOALCĂ Ion	
46.	MOLDOVAN Carmen Ileana	
47.	MOLDOVAN Emil Radu	
48.	NASSAR Rodica	
49.	NĂSTASE Adrian	
50.	NEACSU Marian	
51.	NECHIFOR Cătălin Ioan	
52.	NEGOITĂ Robert Sorin	
53.	NICA Dan	
54.	NICA Nicolae-Ciprian	

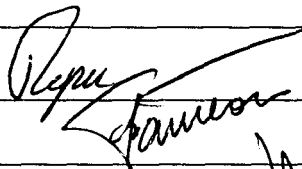
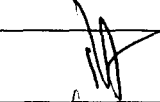
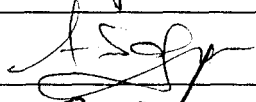
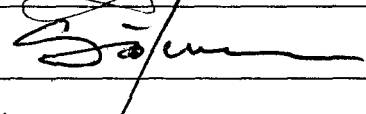
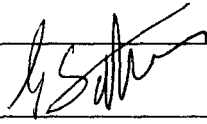
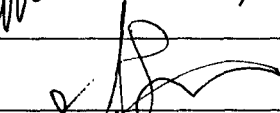
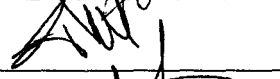

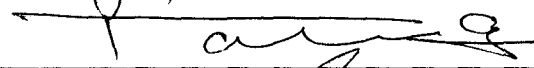
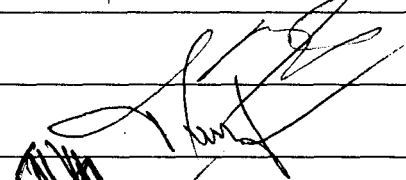

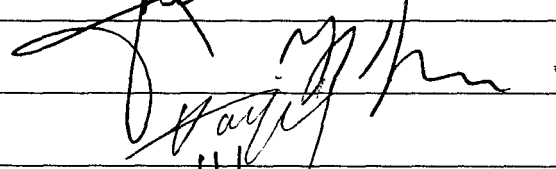
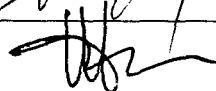
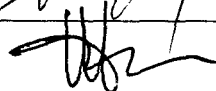
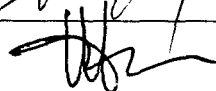
Nr. crt.	NUME ȘI PRENUME	SEMNATURA
55.	NICULESCU-DUVĂZ Bogdan-Nicolae	
56.	NICULESCU-MIZIL STEFĂNESCU-THOME Oana	
57.	NISTOR Laurentiu	
58.	NITĂ Constantin	
59.	NOSA Iuliu	
60.	PANTIRU Tudor	
61.	PĂSLARU Florin Costin	
62.	PETRESCU Petre	
63.	PONTA Victor Viorel	
64.	POP Georgian	
65.	POPA Florian	
66.	POPEANGĂ Vasile	
67.	POPESCU Dan-Mircea	
68.	RĂTOI Neculai	
69.	RESMERITĂ Cornel Cristian	
70.	RIZEA Cristian	
71.	ROMAN Ioan Sorin	
72.	ROSCA Lucretia	

Nr. crt.	NUME ȘI PRENUME	SEMNATURA
73.	SOCACIU Victor	
74.	SOLOMON Adrian	
75.	STAN Ioan	
76.	STAN Ion	
77.	STAN Nicolae	
78.	STANCIU Anghel	
79.	STRAGEA Sorin Constantin	
80.	SURUPĂCEANU Mugurel	
81.	STEFAN Viorel	
82.	TĂTARU Florin-Cristian	
83.	TEODORESCU Horia	
84.	TÎLVĂR Angel	
85.	TUDOȘE Mihai	
86.	VASILE Aurelia	
87.	VASILICĂ Radu Costin	
88.	VLASE Petru Gabriel	
89.	VLĂDOIU Aurel	
90.	VOICU Mădălin-Stefan	
91.	ZGONEA Valeriu Stefan	

Lista de semnături ale deputaților pentru sesizarea la Curtea Constituțională GRUP PN
ASUPRA LEGII ASISTENȚEI SOCIALE

NR. CRT.	Deputat	Semnatura
1.	Adomniței Cristian	
2.	Almajanu Marin	
3.	Andon Sergiu	
4.	Atanasiu Teodor	
5.	Berci Vasile	
6.	Bordeianu Dan	
7.	Bot Octavian	
8.	Buda Viorel	
9.	Budurescu Daniel	
10.	Buican Cristian	
11.	Calimente Mihăiță	
12.	Cazan Mircea	
13.	Câmpeanu Mariana	
14.	Chițoiu Daniel	
15.	Chiuariu Tudor	
16.	Ciucă Liviu-Bogdan	
17.	Cristian Horia	
18.	Dobre Ciprian	
19.	Dobre Victor Paul	

20.	Donțu Mihai Aurel	
21.	Dragomir Gheorghe	
22.	Dumitrică George	
23.	Fenechiu Relu	
24.	Florea Damian	
25.	Gabor Gheorghe	
26.	Gavrilescu Grația	
27.	Gerea Dominic Andrei	
28.	Gorghiu Alina	
29.	Gust Florentin	
30.	Holban Titi	
31.	Horj Pavel	
32.	Irimescu Mircea	
33.	Jolța Nicolae	
34.	Lupu Mihai	
35.	Motreanu Dan	
36.	Nicolăescu Eugen	
37.	Orban Ludovic	
38.	Palăr Ionel	
39.	Palașcă Viorel	
40.	Pieptea Cornel	
41.	Plăiașu Gabriel	
42.	Pocora Cristina	

43.	Pop Virgil	
44.	Popa Marius Octavian	
45.	Popescu Tăriceanu Călin	
46.	Potor Călin	
47.	Săftoiu Adriana	
48.	Săpunaru Nini	
49.	Scutaru George	
50.	Stroe Ionuț Marian	
51.	Stroe Radu	
52.	Știrbu Gigel	
53.	Taloș Gheorghe Mirel	
54.	Țimpău Radu	
55.	Țintean Ioan	
56.	Țurcanu Florin	
57.	Tușa Diana Adriana	
58.	Uioreanu Horea Dorin	
59.	Varga Ana Lucia	
60.	Voicu Mihai	